

TEZA:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przed zamknięciem rozprawy nie uprzedził stron o możliwości zmiany opisu i kwalifikacji czynu zarzucanego Obwinionemu. Pomimo tego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał zmiany opisu czynu, która mogła mieć wpływ na jego kwalifikację prawną. Tym samym doszło do naruszenia przepisu art. 399 § 1 k.p.k., zgodnie z którym jeżeli w toku rozprawy okaże się, że nie wychodząc poza granice oskarżenia można czyn zakwalifikować według innego przepisu prawnego, sąd uprzedza o tym obecne na rozprawie strony. Dlatego należało uchylić orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

WO – 167/22

ORZECZENIE

z dnia 7 grudnia 2022 roku

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: S WSD Tomasz Jankowski

Sędziowie: S WSD Małgorzata Sajdak

S WSD Tomasz Prokopiuk (sprawozdawca)

Protokolant: Piotr Ciepíński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Dariusza Drozdowskiego po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2022 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego P. J. (nr wpisu (...)) obwinionego o to, że:

- 1) w dniu 12 lipca 2017 r. nie zawarł na piśmie umowy o świadczenie pomocy prawnej w sprawie o zachówek z powództwa Pana B. A. przeciwko A. A.
tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej

2) w dniach 2 sierpnia i 8 sierpnia 2017 r. nie wydał pokwitowania przyjętej zaliczki w kwocie 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa, rejestracji przyjęcia zapłaty tej kwoty przy pomocy kasy rejestrującej,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), w zw. art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 z późn. zm.) oraz § 3, § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2013 r., poz. 363), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

3) w dniu 14 września 2018 r. nie zawarł na piśmie umowy o świadczenie pomocy prawnej w sprawie o dział spadku i podział majątku wspólnego z udziałem A. A.,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

4) w bliżej nieustalonej dacie w okresie lipiec - wrzesień 2018 r. nie wydał pokwitowania przyjętej zaliczki w kwocie 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa, rejestracji przyjęcia zapłaty tej kwoty przy pomocy kasy rejestrującej,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez

Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), w zw. art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 z późn. zm.) oraz § 3, § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2013 r., poz. 363), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

5) w dniach 30 marca 2021 r. i 6 kwietnia 2021 r. nie wydał pokwitowania przyjętych kwot zaliczek na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w kwotach 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) oraz 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych), ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa rejestracji przyjęcia zapłaty tych kwot przy pomocy kasy rejestrującej,

tj. o popełnienie czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), w zw. z art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 z późn. zm.) oraz § 3, § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2021 r., poz. 1625), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

na skutek odwołania obwinionego P. J. oraz odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2022 roku, sygn. akt OSD 1/22

orzeka:

1. uchyla zaskarżone orzeczenie w całości i przekazuje do ponownego rozpoznania sprawę Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych,
2. o kosztach postępowania odwoławczego w kwocie 1.800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) zł rozstrzygnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP przy ponownym rozpoznawaniu sprawy.

Uzasadnienie

Obwinionemu radcy prawnemu P. J. postawiony został zarzut, że:

wykonując zawód radcy prawnego, będąc zobowiązanym by obowiązki zawodowe wypełniać sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, zachować tajemnicę zawodową, postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki radcy prawnego i sprawiedliwości, dopuścił się naruszenia powyższych zasad tym, że , w okresie od dnia 12 lipca 2017 r. do dnia dzisiejszego, będąc pełnomocnikiem z wyboru Pana B. A., nie zawarł w lipcu 2017 r. w formie pisemnej umowy o świadczenie pomocy prawnej w sprawie o zachówek z jego powództwa na kwotę 4.000,00 złotych (cztery tysiące złotych) oraz w czerwcu/lipcu 2021 r. pisemnej umowy o dział spadku i podział majątku wspólnego z powództwa Pani A. A. przeciwko skarżącemu na kwotę 10.800,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem wynagrodzenia za usługę pomocy prawnej polegającą na sporządzeniu pozwu o zachówek, pism procesowych w sprawie o sygn. Akt I C 1600/17, a także reprezentowania przed sądem w sprawie o dział spadku i podział majątku wspólnego sygn. akt I Ns 1058/17 wraz z reprezentowaniem Mocodawcy przed Sądem Rejonowym w (...) oraz przyjął od B. A. tytułem zaliczki kwotę pieniężną w łącznej wysokości 8.000,00 zł (słownie osiem tysięcy złotych) i nie wydał pokwitowania przyjętych pieniędzy ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa, rejestracji przyjęcia zapłaty tej kwoty przy pomocy kasy rejestrującej w sierpniu 2017 roku oraz w marcu 2021 roku,

tj. popełnienia czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.) w zw. z art. 1, art. 3, art. 6, art. 11, art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego w zw. z art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 z późn. zm.) oraz § 3, § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2021 r., poz. 1625).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w dniu 13 czerwca 2022 r. wydał orzeczenie w sprawie o sygn. akt OSD 1/22, w którym przyjął, że zarzucany radcy prawnemu P. J. czyn w istocie stanowi różne czyny opisane w następujący sposób:

1) w dniu 12 lipca 2017 r. nie zawarł na piśmie umowy o świadczenie pomocy prawnej w sprawie o zachówek z powództwa Pana B. A. przeciwko A. A.

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej)

2) w dniach 2 sierpnia i 8 sierpnia 2017 r. nie wydał pokwitowania przyjętej zaliczki w kwocie 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa, rejestracji przyjęcia zapłaty tej kwoty przy pomocy kasy rejestrującej,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), w zw. art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 z późn. zm.) oraz § 3, § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2013 r., poz. 363), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

3) w dniu 14 września 2018 r. nie zawarł na piśmie umowy o świadczenie pomocy prawnej w sprawie o dział spadku i podział majątku wspólnego z udziałem A. A.,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

4) w bliżej nieustalonej dacie w okresie lipiec - wrzesień 2018 r. nie wydał pokwitowania przyjętej zaliczki w kwocie 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa, rejestracji przyjęcia zapłaty tej kwoty przy pomocy kasy rejestrującej,

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), w zw. art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 z późn. zm.) oraz § 3, § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2013 r., poz. 363), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

5) w dniach 30 marca 2021 r. i 6 kwietnia 2021 r. nie wydał pokwitowania przyjętych kwot zaliczek na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w kwotach 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) oraz 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych), ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa rejestracji przyjęcia zapłaty tych kwot przy pomocy kasy rejestrującej,

tj. o popełnienie czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), w zw. z art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 z późn. zm.) oraz § 3, § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. z 2021 r., poz. 1625), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej,

i umorzył postępowanie w zakresie czynów opisanych w punktach 1) - 4) orzeczenia, uznał radcę prawnego P. J. za winnego tego, że w dniach 30 marca 2021 r. i 6 kwietnia 2021 r. nie wydał pokwitowania przyjętych kwot zaliczek na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w kwotach 2.000,00 zł oraz 2.000,00 zł, ani nie dokonał wymaganej przepisami prawa rejestracji przyjęcia zapłaty tych kwot przy pomocy kasy rejestrującej, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 43

ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego uchwalonego przez Krajową Radę Radców Prawnych (Uchwała nr 94/IX/2015 obowiązującego od 1 lipca 2015 r.), czym w sposób zawiniony nienależycie wykonywał obowiązki radcowskie i uchybił ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom kodeksu etyki zawodowej i za ten czyn wymierzył mu karę pieniężną w kwocie 4.200,00 zł.

Od powyższego orzeczenia odwołanie złożyli obwiniony i Minister Sprawiedliwości.

W złożonym odwołaniu Minister Sprawiedliwości zarzucił orzeczeniu naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 64 ustawy o radcach prawnych poprzez orzeczenie przez sąd dyscyplinarny, że „zarzucany oskarżonemu czyn w istocie stanowi różne przestępstwa”, art. 12 k.k. w zw. z art. 74 (1) pkt 1 i art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych, poprzez błędne uznanie przypisanych obwinionemu zachowań jako pięciu różnych deliktów dyscyplinarnych, co doprowadziło do wadliwego uznania, że ustala karalność przewinień opisanych w pkt 1)- 4) orzeczenia, naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 74(1) pkt 1 ustawy o radcach prawnych poprzez umorzenie postępowania dyscyplinarnego.

Minister Sprawiedliwości wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu.

Obwiniony w złożonym odwołaniu zarzucił orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania polegające na dokonaniu rozstrzygnięcia bez uwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy tj. pominięcia okoliczności z dokumentu pełnomocnictwa z dnia 12.07.2017 r. oraz pisemnych ustaleń z dnia 02.08.2017 r. i 08.08.2017 r., nie przyjęcia pokwitowania przez pokrzywdzonego od obwinionego w dniu 30.03.2021 r. i otrzymania przez pokrzywdzonego pokwitowania z banku w dniu 06.04.2021 r., naruszenie przepisów postępowania polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, naruszenie przepisów postępowania poprzez dokonanie wadliwej interpretacji przepisów w zakresie obowiązku zawierania umowy z klientami w formie pisemnej, naruszenie przepisów art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 3 ust. 1, 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego w zw. z art. 111 ust. 1, 3, 3a pkt 1a ustawy o podatku od towarów i usług oraz § 3 i § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie kas rejestrujących w zbiegu z art. 734, 735, 743 i 744 k.c. oraz art. 14 ust. 1, 1c pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych poprzez wadliwą interpretację wskazanych przepisów, naruszenie przepisów postępowania poprzez całkowite pominięcie zasady per facta concludentia i zastosowanie rażąco

niewspółmiernej kary.

Obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Zaskarżone orzeczenie należało uchylić, aczkolwiek z innych przyczyn niż podnoszone w złożonych odwołaniach.

Rozpoznając sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze przede wszystkim kwestie podniesione przez Zastępcę Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, a mianowicie fakt, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przed zamknięciem rozprawy nie uprzedził stron o możliwości zmiany opisu i kwalifikacji czynu zarzucanego obwinionemu. Pomimo tego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał zmiany opisu czynu, która mogła mieć wpływ na jego kwalifikację prawną. Tym samym doszło do naruszenia przepisu art. 399 § 1 k.p.k., zgodnie z którym jeżeli w toku rozprawy okaże się, że nie wychodząc poza granice oskarżenia można czyn zakwalifikować według innego przepisu prawnego, sąd uprzedza o tym obecne na rozprawie strony.

Udzielenie informacji w tej kwestii niezbędne jest niezależnie od tego, czy zmiana kwalifikacji może nastąpić na surowszą, czy na łagodniejszą (wyrok SN z 17.7.2002 r., III KKN 485/99, OSProk. i Pr. 2003, Nr 2, poz. 7; wyrok SN z 8.4.2003 r., V KK 268/02, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 744).

Nie jest przy tym istotne, w jaki sposób strony zostaną uprzedzone przez sąd o możliwości zakwalifikowania przestępstwa z innego przepisu. Może to nastąpić np. poprzez postanowienie sądu, informację od przewodniczącego sądu, żądanie strony przeciwnej. Ważne, aby strony o takiej możliwości wiedziały i miały możliwość co do niej się wypowiedzieć, zanim sąd z niej skorzysta (wyrok SA w Krakowie z 18.12.1997 r., II AKa 239/97, KZS 1998, Nr 1, poz. 28; wyrok SA w Krakowie z 6.12.2001 r., II AKa 189/01, KZS 2002, Nr 2, poz. 41).

W związku z powyższym zachodzi obawa, że obwiniony mógł być sądzony za inny czyn, niż czyn, za który został ukarany. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny powinien był uprzedzić strony, w tym obwinionego o swoim zamiarze, aby umożliwić ustosunkowanie się do zmienionego opisu czynu zarzucanego obwinionemu.

Rolą Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy ponownym rozpoznaniu sprawy będzie dokonanie ustaleń i oceny czy opis czynu i jego kwalifikacja wymagają zmiany i ewentualna zmiana opisu i kwalifikacji czynu z zachowaniem wymogów przewidzianych w przepisie art. 399 k.p.k.

Dodatkowo Wyższy Sąd Dyscyplinarny odnosząc się do kwestii wymaganej formy zawierania umów o świadczenie pomocy prawnej wskazuje na treść § 3 ust. 1 i 2 Regulaminu

wykonywania zawodu radcy prawnego pozostawiając te kwestie do ewentualnej oceny przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzeczono zgodnie z art. 70(6) ust. 2 zd. drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.